

Trafikhavn som en Nødhavn, men hvis vi skal være sikre paa at føre Planerne nogenlunde igennem, skal vi baade det ene og det andet af de Steder, her er nævnte, op paa Summer af en hel anden Størrelse end de Smaabeløb, der foreslaas i Regeringsforslaget. Jeg nærer den største Frygt for, at vi skal begynde paa noget, som vi slet ikke kan føre igennem med blot tilnærmelsesvis de Summer, der her er Tale om. Derfor finder jeg det rigtigst og klogt — og her kan jeg give min Tilslutning til, hvad det ærede Medlem fra Frederikshavn udtalte i Gaar —, at Regeringen gennemfører et Forslag om at bygge en Fiskerihavn ved Thyborøn, men lader Spørgsmaalet om Bygningen af Møler der nærmere undersøge, eventuelt af den Kommission, vi foreslaar nedsat til Overvejelse af alle disse Forhold, idet vi har tilladt os at skitsere, hvilke Spørgsmaal vi ønsker overvejede, og hvilken Ramme vi ønsker overholdt; men Kommissionen kan, som sagt, sammensættes lidt anderledes, end vi har foreslaaet.

Den højtærede Trafikminister udtalte forleden i Form af et Par Spørgsmaal en ret haard Dom over eller skarp Kritik af vort Lovforslag. Han spurgte, hvad Meningen var med dette Lovforslag, om vi vilde gøre Fortræd, yppe Strid eller gavne Fiskeriet. Jeg skal prøve paa kort at give den højtærede Minister Svar derpaa, og jeg vil da minde ham og Tingets Medlemmer om, hvad de muligvis nok ved, at det Lovforslag, vi her har forelagt, er ikke eet, som vi har lavet sammen i en Fart, saaledes at vi, da vi saa, at Regeringen vilde fremsætte et Lovforslag om ThyborønKanal, kom i Tanker om, at nu vilde vi ogsaa komme med et Forslag. Det er der vel ingen, der mener, ikke heller den højtærede Minister. Vi har haft Lovforslaget under Overvejelse hele Vinteren, lige siden Rigsdagen traadte sammen. Jeg betragter det som et uheldigt Sammenspil af Omstændighederne, at vort Lovforslag kom lidt bag efter Regeringens Forslag. Det havde maaske været heldigere for os i Øjeblikket — i det lange Løb har det vel ikke noget at sige —, om vort var kommet først, for saa havde der vel ingen Anledning været for den højtærede Minister til at rette det Spørgsmaal, jeg har nævnt, til os, og saa havde vi ogsaa været fri for at prøve paa at besvare det. Det er tilfældigt, at vort Lovforslag netop kom Dagen efter Regeringens, men det var jo, naar der fremkom et andet Lovforslag, nødvendigt for os at forelægge vort, saa

hurtigt vi kunde, for at disse Spørgsmaal kunde komme til Behandling samtidig. Der ligger altsaa ikke i vort Forslags Fremkomst Dagen efter Regeringens noget som helst Ønske om at spænde Ben eller gøre Fortræd. Det er en tilfældig Omstændighed, som i sig selv ingenting skulde betyde, og vi vil bede den højtærede Minister være overbevist om, at vore Hensyn er saglige, og at det udelukkende er for at gavne Fiskerierhvervet paa Vestkysten, at vi har forelagt Lovforslaget. Hvis den højtærede Minister kan og vil tro dette — det haaber jeg, naar jeg forsikrer ham derom —, vil jeg ogsaa indstændigt bede Ministeren om at stille sig lidt mere velvilligt overfor vort Lovforslag og muligvis gaa med til at lade hele Spørgsmaalet overveje i en Kommission. Og jeg vil bede den højtærede Minister tænke over, om det maaske ikke var klogt af Regeringen selv at lade Spørgsmaalet om Moleanlæg ved Thyborøn Kanalen overveje endnu en Gang i en saadan Kommission.

Hermed skal jeg anbefale vort Lovforslag, hvorefter der jo ogsaa skal bygges en Fiskerihavn ved Thyborøn Tangen, idet jeg tilføjer, at jeg ikke har noget imod, at det bliver vedtaget saaledes, at denne skal bygges straks, uden nogen forudgaaende Undersøgelse i en Kommision.

Westergaard: Det kunde maaske synes underligt, at jeg, der bor inde i Landet, oven i Købet midt inde i Landet, vil tage Ordet om denne Sag, og naar jeg gør det, vil jeg paa Forhaand bede ærede Medlemmer være forvissede om, at det er ikke, fordi jeg ønsker, vi skal have en Fiskerihavn ved Herning, i hvert Fald ikke foreløbig. Jeg gør det i Virkeligheden af Interesse for Sagen. Jeg kan for øvrigt slet ikke give det ærede Medlem fra Børgense (G. Fog-Petersen) Ret i hans Udtalelse om, at Tinget viser denne Sag saaringe Opmærksomhed. Naar man lægger Mærke til, hvor mange Talere der har haft Ordet, og hvor længe disse Forhandlinger derfor allerede har været, vil man let se, at Tinget netop viser Sagen overmaade megen Opmærksomhed. Jeg kan heller ikke lade være at sige til det samme ærede Medlem, at naar han udtalte, at der maaske kunde ligge nogen Agitation i dette Lovforslag, tror jeg, det er ganske forkert; det er i alt Fald ubetinget urigtigt, hvad min Tilslutning til Forslaget angaar.

Det, som dikterer mig min Interesse for Sagen, er udelukkende Hensynet til